

Důležitá je vzájemná "chemie" i dobrá nálada v týmu, říká trenér Zdeněk Pommer po postupu na ME

Ubojovaný postup na evropský šampionát, nečekaně rychlé „povýšení“, i přesun zpět do mateřského klubu. Perné dny zažívá jeden z tuzemských trenérských volejbalových talentů Zdeněk Pommer mladší. Ten dovedl před několika málo dny českou volejbalovou reprezentaci žen na Mistrovství Evropy 2017 v Ázerbájdžánu a Gruzii. Jeho tým po boji vyřadil výběr Slovenska a může se těšit na další konfrontaci se špičkovými celky Evropy.

Zdeňku, před několika málo dny jste dovedl, jako hlavní trenér reprezentačního družstva žen, Českou republiku na evropský šampionát. Jaké byly osobně vaše prvotní pocity po kýženém postupu?

"Ten nejintenzivnější pocit přišel přímo uprostřed zápasu, když Míša Mlejnková zasmečovala vítězný míč třetího setu, který pro nás znamenal druhý získaný set v utkání. Od toho okamžiku bylo jasné, že – bez ohledu na další vývoj utkání – máme „Evropu“ jistou. Do poslední chvíle nevíte, jestli se setbol podaří nebo ne, pak během zlomku vteřiny přijde strašný nával euforie. To jsou chvíle, pro které všichni dělají jakýkoli sport. Maximální emoce a neskutečná radost. A současně neméně velké zklamání na druhé straně sítě. Všechno, nebo nic. Takový to byl zápas a my jsme byli ti, kdo brali všechno. Jsem za to strašně rád, holky si to moc zasloužily. Splnili jsme cíl, se kterým jsme do celé kvalifikace šli."

V čem jste byli v baráži lepší než váš soupeř – celek Slovenska?

"V prvním zápase v Jablonci se nám nadstandardně dařila kompletní obrana, především bloky, získali jsme z nich vlastně skoro celý jeden set. Lépe jsme servirovali a soupeře dostali pod tlak. Druhé utkání bylo mnohem vyrovnanější, bojovalo se o každý balon. Jsem rád, že holky, i když řada z nich ještě nemá tolik barážových zkušeností, dokázaly být v prvním setu o potřebný kousek napřed. V koncovce jsme otočili nepříznivé skóre dobrým blokem a obranou. Do druhého setu daly Slovenky všechno, my jsme udělali několik chyb na servisu i v poli, byli jsme nedůrazní především v útoku a najednou bylo srovnáno. Zatímco nám stačilo k postupu vyhrát jeden set, soupeř už si další ztrátu dovolit nemohl. Možná svou roli sehrála i nervozita na obou stranách, každopádně jsme dokázali kvalitním útokem z krajních zón vývoj setu otočit a nakonec jej vyhrát. Trochu mě mrzí, že jsme v následujících setech prohráli koncovky, nicméně zaslouženě postupujeme na ME. Děkuji také skvělým fanouškům, kteří nám parádně fandili, především v Jablonci."

Jak moc byla důležitá hladká domácí výhra, která týmu jistě pomohla i po psychické stránce?

"Vítězství bylo velmi důležité především proto, že jsme soupeře moc nepustili do hry. Agresivním výkonem a koncentrací po celý zápas jsme si vybudovali respekt pro odvetu v Popradu. Současně nás to ale nesmělo ukolébat, bylo jasné, že druhé utkání bude úplně jiné, a že do něj soupeř dá všechno. To se potvrdilo..."

V hlavní kvalifikační fázi jste byl u týmu v roli asistenta, jak jste viděl jednotlivé duely? Které se našim reprezentantkám povedly a na které bylo třeba rychle zapomenout?

"Říká se „konec dobrý, všechno dobré“. To ale neznamená, že celou kvalifikaci hodíme za hlavu. Naopak, ještě nás čeká důkladný rozbor a nastavení koncepce dalšího fungování reprezentace. Abychom pod Kavkaz nejeli jen na výlet, ale uhráli pro český volejbal nějaký dobrý výsledek. V první fázi kvalifikace jsme sehráli velmi kvalitní duely proti Bělorusku, které se rozhodovaly až v pátém setu. V Brně jsme předvedli výborný výkon proti Slovinkám, bohužel v Mariboru jsme pak proti nim hráli špatně a prohráli."

U dospělé reprezentace nepůsobíte ani rok, už přesto jste se dostal na pozici hlavního trenéra. Co pro Vás osobně tato funkce znamená? Co na to říká Váš otec, který patří k jedním z legend českého volejbalu?

"Stát se trenérem reprezentace není věc, kterou si můžete naplánovat. Znamená to pro mě odpovědnost, chuť do práce, málo času na rodinu. Táta mi, samozřejmě, drží palce a pokud byla chvílka, tak jsme spolu o týmu, odehraných zápasech i soupeřích dosti hovořili, ostatně o volejbalu se u nás vždycky hodně mluvilo a teď tomu nemůže být jinak. Těch „konzultací“ ale z časových důvodů nebylo mnoho, teď snad bude více času a zajdeme i na pivo."

Vraťme se v krátkosti k odchodu trenéra Waibla. Bylo pro Vás složité znovu nastartovat tým po nečekaném a velmi rychlém odchodu hlavního kouče Alexandra Waibla?

"Samozřejmě bylo nějaké zklamání z toho, že jsme na ME nepostoupili přímo jako vítězové skupiny, což byl náš původní cíl. Věděli jsme ale, že to neznamená konečnou, že máme velmi rychle druhou šanci a tu jsme si nechtěli nechat proklouznout mezi prsty. Alexův odchod byl nečekaný a divný. Tým fungoval, nebylo potřeba dělat nějaké velké změny nebo něco narychlo měnit. Myslím, že se hráčky se situací vyrovnaly dobře. Velkou roli v tom sehrála také naše dobrá česká mentalita. Někdy je asi dobře, když se zásadní věci stanou rychle a nečekaně, není aspoň čas o nich „špekulovat“ a odvádět myšlenky jinam."

Říká se o Vás, že jste „pohodář“ a stejnou vlnu chcete držet i u samotných hráček v týmu. Jak moc je podle Vás důležité, držet pozitivní atmosféru v družstvu?

"V každém týmovém sportu je úspěch postaven nejen na individuálních dovednostech, ale i na vzájemné „chemii“ mezi hráčkami a realizačním týmem. Snažím se, aby v týmu byla dobrá nálada, každý znal svou roli a všichni odváděli maximum."

Byla s vašimi reprezentačními svěřenkyňami a realizačním týmem nějaká drobná oslava k postupu? A co Vás osobně čeká v následujících dnech?

"Malá oslava proběhla, to k takovým úspěchům patří. Spěchali jsme ale všichni domů, do klubů, liga začíná už o následujícím víkend. Na mě konkrétně čekají v Ostravě v klubu a zároveň musím ještě dotáhnout do konce nějaké svazové „papírování“, aby se reprezentace mohla pomalu začít připravovat na ME."

Tak gratulujeme ještě jednou k postupu a přejeme na ME hodně štěstí!

"Děkuji Vám i všem českým fanouškům za podporu..."